

KRÓTKOFALOWIEC POLSKI

nr 11 (490)/2005

ISSN 1230-9990

„Krótkofalowiec Polski” - organ prasowy
ZG PZK ukazuje się od 1928 roku
Wydawca ZG PZK
Druk: Wydawnictwo AVT Warszawa

Redaktor Naczelny

Wiesław Paszta SQ5ABG
sq5abg@tlen.pl

Polski Związek Krótkofalowców

Sekretariat ZG PZK

ul. Modrzewiowa 25, 85-635 Bydgoszcz
adres do korespondencji:
skr. poczt. 54, 85-613 Bydgoszcz 13
Tel/fax (52) 372-16-15,
e-mail: hqpk@pzk.org.pl,
strona internetowa www.pzk.org.pl
Konto bankowe:
33 1440 1215 0000 0000 0195 0797

Centralne Biuro QSL – adres jw.

Prezydium ZG PZK

Prezes:

Piotr Skrzypczak SP2JMR
sp2jmr@belid.pl

Wiceprezysi:

Ewa Kotodziejska SP1LOS
ewasp1los@pzk.org.pl
Dariusz Mankiewicz SP2HQY

Sekretarz generalny:

Bogdan Machowiak SP3IQ
sp3iq@pzk.org.pl

Skarbnik:

Aleksander Markiewicz SP2UKA
sp2uka@pzk.org.pl

Główna Komisja Rewizyjna

Przewodniczący:

Maciej Kędziński SP9DQY
sp9dqy@pzk.org.pl

Członkowie GKR: Zdzisław Chyba SP3GIL,

Bogdan Trych SP3VJ,
Jarosław Dyś SP5CTD,
Stanisław Czochara SP8BIA

Inne funkcje przy ZG PZK

Award Manager:

Augustyn Wawrzynek SP6BOW
sp6bow@pzk.org.pl

ARDF Manager:

Krzysztof Słomczyński
SP5HS ardf@pzk.org.pl

IARU-MS Manager:

Jerzy Gierszewski SP3DBD
sp3dbd@poczta.onet.pl

IARU Liason Officer:

Wiesław Wysocki SP2DX
sp2dx@chello.pl

VHF Manager:

Zdzisław Bielnicki SP6LB
pkukf@pzk.org.pl

KF Manager:

Adam Perz SP5JTF sp5jtf@pzk.org.pl

QTH Manager:

Grzegorz Krakowiak SP1THJ
qth@pzk.org.pl

Packet Radio Manager:

Marek Kuliński SP3AMO
sp3amo@pzk.org.pl

Manager OH PZK:

Andrzej Wawrzynkiewicz SP3TYC
sp3tyc@wp.pl

Od redakcji

Przeglądając archiwalne numery wydawanych biuletynów krótkofalarskich takich jak kwartalny „Biuletyn Techniczno-Informacyjny PZK”, miesięcznik „Krótkofalowiec Polski” czy „Biuletyn” Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PZK wydawany przez Warszawski Klub Krótkofalowców, należy stwierdzić z satysfakcją, że są one niezmiernie interesującą lekturą i przykładem wielkiego nakładu pracy Kolegów Redaktorów. Pomimo wielu trudności natury techniczno-wydawniczej po kolejnym upadku powstawały jak feniks z popiołów. A przecież nie dysponowało się wtedy komputerami. Trzeba było przepisywać odręczne artykuły na maszynie do pisania, potem poskładać, powielić i rozprowadzić. Naprawdę kawał porządnej roboty. Ciekawa też jest ich zawartość. Bogactwo artykułów technicznych z odręcznymi schematami układów odborników i nadajników, wzmacniaczy i generatorów, a także kawał historii od zawodów począwszy poprzez programy dyplomowe, wyniki zawodów, a na aktualnościach kończąc. Mamy też przegląd ówczesnych składów osobowych Zarządu Głównego PZK.

Z programów dyplomowych w grudniu 1978 roku opublikowany jest regulamin dyplomu „Śladami Lenina”, w którym (sic!) zalicza się łączności z krajami, w których przebywał, od 22 lutego 1930 roku, tj. od chwili powstania PZK. Ciekaw jestem, czy ktoś ten dyplom posiada w swoich zbiorach? Dowiadujemy się też, że PIR rozpoczął wydawanie zezwoleń na pasmo 160m z możliwością pracy mocą maksymalnie 10W. Przekraczającym tę moc groziło całkowitą anulowaniem dotychczasowego zezwolenia. Prezesem PZK natomiast wtedy był gen. bryg. Leon Kołatkowski SP5PA - ówczesny szef Wojsk Łączności WP.

Nr 12 z grudnia 1982 roku (składany w październiku) daje w swoim wstępie „QTC” podpisany przez Wiktora Chojnackiego SP5QU nadzieję na ponowne uruchomienie się stacji SP po restrykcjach wprowadzenia stanu wojennego i odebraniu sprzętu nadawczego krótkofalowcom. Możemy przeczytać o reaktywaniu Komisji Eterowych, klubie QRP, a w dziale technicznym możemy poczytać o transceiverze na 2 metry z modulacją AM. Prezesem PZK był wtedy prof. dr inż. Andrzej Zieliński SP5LVV.

Numer 1/88 „Biuletynu” PZK przynosi nam informacje o pracy SP6RT z Libii oraz o „Metodach doboru, kształtowania i doskonalenia przygotowania amatorów-krótkofalowców w amatorskiej radiolokacji sportowej”, autorstwa trenera reprezentacji ARS Rumunii. W części technicznej opis odbornika nasłuchowego „Druch” oraz wykorzystanie komputera ATARI do pracy emisją RTTY. Prezesem PZK był wtedy mgr inż. Jerzy Rutkowski SP5JR.

„Krótkofalowiec Polski” nr 4(363) z kwietnia 1991 roku chwali zalety wprowadzenia bezpośrednio wpłaty składki członkowskiej na konto ZG PZK oraz opis spotkania w sprawie przyjęcia rekomendacji CEPT. W dziale technicznym artykuły Zbyszka SP5AHY o antenach „Slope Dipole” i „Trap Dipole” i Adama SP5AY o prostych antenach pierścieniowych na pasmo UKF. Prezesem PZK był wtedy Krzysztof Słomczyński, a „KP” był już składany komputerowo.

W roku jubileuszowym warto wspomnieć, jakim wysiłkiem było zbieranie informacji w czasach dalekich jeszcze od internetowych przekazów i poczty elektronicznej. Warto też przypomnieć Tych, którzy przyczyniali się do powstawania i wydawania „Biuletynu PZK” i „KP”, a więc Kolegów: Zbigniewa Rybkę SP8HR, Ryszarda Girulskiego SP5QQ, Wiktora Chojnackiego SP5QU, Mieczysława Rybaka SP5RM, Zbigniewa Szpakowskiego SP5AHY, Tadeusza Chruścielewskiego SP5NOU, Krzysztofa Słomczyńskiego SP5HS, Tomka Ciepiewskiego SP5CCC i wielu, wielu innych, dzięki którym ukazywały się nasze pisma.

Wiesław SQ5ABG

Nowy klub SP2YWL „Galeon”

W czasie sierpniowego pobytu w okolicach Władysławowa zostaliśmy zaproszeni przez Janka SQ2FOK do odwiedzenia nowo powstałego klubu krótkofalarskiego SP2YWK „Galeon” we Władysławowie. Była to okazja do zwiedzenia pomieszczeń klubowych oraz

pola antenowego, a prezes Michał SP2TQI i członkowie klubu opowiedzieli nam o planach związanych z dalszym rozwojem klubu i szkoleniem nowych adeptów krótkofalarstwa. Klub liczy obecnie 15 członków, a jego oficjalne otwarcie nastąpiło 10 września. Dziękujemy Kole-

gom za serdeczne przyjęcie i życzymy sukcesów w pracy klubowej. Mamy też nadzieję, że z pomieszczeń klubowych będą mogli także korzystać krótkofalowcy przebywający podczas urlopu w tych okolicach.

Grażyna SQ5MOV
i Edward SQ5LTH

Kolejny Zjazd SPDXC

Zjazd odbył się w bardzo ładnie położonym ośrodku „Borki” k. Tomaszowa Mazowieckiego. Bardzo dobra lokalizacja (blisko centrum Polski) była jednym z powodów dużej frekwencji członków i sympatyków SPDXC na zjeździe. W sumie przez Borki przewinęło się ponad 200 uczestników. W uroczystej kolacji stanowiącej gastronomiczny punkt kulminacyjny zjazdów SPDXC uczestniczyło 110 osób. Byłem na 8 zjazdach SPDXC i ten był w moim odczuciu jednym z najciekawszych. Mam tu na myśli zarówno program zjazdu, jak i warunki, w jakich się odbywał. Wszystko było na najwyższym możliwym w tych granicach cenowych poziomie.

Duża ilość prezentacji na tematy związane zarówno z samym DX-owaniem, zagadnieniami technicznymi, jak i historią krótkofalarstwa oraz radiokomunikacji sprawiły, że zdecydowana większość uczestników zjazdu murem siedziała w sali konferencyjnej. Prezentacje i dyskusja nad nimi często wykraczały po za przewidziany przez organizatora czas. Ciekawostką był konkurs wiedzy o krótkofalarstwie, PZK i klubie SP DX, obejmujący okres od 1925 roku aż do czasów współczesnych. Jego omówienie i podsumowanie przyczyniło się do podniesienia poziomu wiedzy historycznej wśród uczestników zjazdu. A oto tematy, prelekcji i prezentacji: ogłosze-

nie wyników SP DX Contestet, ogłoszenie wyników Intercontest KF, aktualności z Konferencji 1. Regionu IARU w Davos (SP5HS), nadajniki pierwszych polskich krótkofalowców (SP5CCC), historia na spdx.org.pl (SP5EPP), 3-el. Vertical 80/160m (SP7GIQ), fazowane układy K9AY (Bogdan SP3RBR), program DXCC (SP6CIK), FT5XO (Robert SP5XVY), TJ3SP (SP3DOI), DL7DF, 9G5OO, Y19KT, YI9GT (SP8HKT, SP3GTS), WWYC - powiew młodości w krótkofalarstwie (SP5HNC), 137kHz - nowe wyzwanie (SQ5BPM).

Oczywiście nieodłącznym elementem zjazdów SPDXC jest giełda. Tak było i tym razem, i to w międzynarodowej obsadzie, bo z udziałem Kolegów z Litwy, Ukrainy i Rosji. Prezydium ZG PZK było na zjeździe reprezentowane przez Bogdana SP3IQ i przez piszącego tę relację Piotra SP2JMR, obaj zresztą jesteśmy członkami Stowarzyszenia SPDXC. Na samym wstępie zjazdu miałem i ja swoje oficjalne wystąpienie. Koncentrowało się ono głównie na problemie starzenia się populacji krótkofalowców oraz na pozyskiwaniu przyszłych adeptów krótkofalarstwa i sposobach oddziaływania na społeczeństwo w tym zakresie.

Za wzorową organizację Zjazdu SPDXC należy się szczególne uznanie Tomkowi SP5UAF, prezesowi Stowarzyszenia Miłośników Dalekosiężnych Łączności Radiowych oraz Robertowi SP5XVY, który czuwał nad zabezpieczeniem logistycznym zjazdu.

Piotr SP2JMR

Krótkofalowcy na Festiwalu Nauki

Od 17 do 19 września na Wydziale Fizyki Politechniki Warszawskiej odbył się Festiwal Nauki. Była to impreza pod hasłem „Jak to działa?”, która jako jedna z wielu imprez organizowanych w tym czasie na uczelniach przyciągała nie tylko ludzi nauki i techniki, ale także całe rodziny z dziećmi i wszystkich, którzy chcieli oderwać się od codziennych zajęć i zobaczyć coś ciekawego. Tym razem impreza ukierunkowana była szczególnie na zagadnienia dotyczące morza i powietrza. Organizatorzy dołożyli wszelkich starań, aby w prosty i przystępny sposób pokazać działanie wielu urządzeń takich jak radar, sonar, kompas, żyrokompas, radio, GPS, log, wiatromierz czy

silnik. Zobaczyć można było poduszki, żagłówki, parolotnie, szybowce, nowoczesne materiały kompozytowe, technologie wytwarzania kadłubów łodzi, skrzydeł samolotów, jak odbywa się projektowanie jachtów, jakie materiały wykorzystuje się do produkcji żagli i z jakich projektuje się ubrania do warunków ekstremalnych. Można było poznać systemy ratunkowe, wziąć udział w teście na kontrolera ruchu lotniczego, uczestniczyć w regatach zdalnie sterowanych modeli jachtów żaglowych czy też pobawić się lewitującym nad torowiskiem z magnesów neodymowych nadprzewodzącym pociągiem. Pokazom towarzyszyły ciekawe doświadczenia fizyczne,

a wiedzę, którą zdobywało się, odwiedzając kolejne stoiska, sprawdzić można było w piśmennym quizie.

W Festiwalu Nauki czynnie wziął udział Południowoproski Klub Krótkofalowców SP5PPK, który wspomógł tematykę dotyczącą radionawigacji i łączności radiowej. Na terenie Wydziału Fizyki PW uruchomiona została stacja okolicznościowa 3Z0SRF, upamiętniająca Światowy Rok Fizyki, który właśnie trwa i jest 100-leciem teorii względności Alberta Einsteina. Ponieważ festiwal odbywał się w godzinach od 10 do 17, w czasie niekorzystnym dla łączności, w godzinach wieczornych stacja ta nadawała z innej lokalizacji. Zorganizowane zostały pokazy APRS, radia na kryształek, profesjonalnych urządzeń pomiarowych,

ukaefek morskich. Można było sprawdzić swoje umiejętności w nadawaniu Morse'em za pomocą klucza sztorcowego, które analizował komputer i za które otrzymać można było pamiątkowy dyplom. A nade wszystko była to okazja do spotkania się wielu krótkofalowców, odnowienia znajomości czy zachęcenia młodzieży do naszego wspólnego hobby. Czas festiwalu jest czasem, w którym studenci i pracownicy nauki starają się pokazać społeczeństwu, jak ważna jest nauka i wspieranie jej rozwoju. Także i my, krótkofalowcy, wiele zawdzięczamy nauce, ale staramy się wnieść na różnym polu także swój wkład, czego dowodem był Festiwal Nauki.

Darek SQ5NGB

5 lat Południowopruskiego Klubu Krótkofalowców

Piękna i słoneczna pogoda niezmiennie już od trzech lat towarzyszy tradycyjnemu wrześniowemu spotkaniu krótkofalowców na Wale Miedzyszyńskim. I tym razem ponad siedemdziesięciu członków SP5PPK oraz zaproszonych gości spotkało się 24 września na obchodach związanych z 5-leciem powstania klubu oraz podsumowaniem i wręczeniem nagród za zawody „Syrenki Warszawskiej” i „Zamki w Polsce”. Od godziny 9 rozpoczęła się sesja egzaminacyjna na świadectwo radiooperatora w służbie amatorskiej. Do egzaminu przystąpiło 34 osób, w tym 10 na świadectwo

kategorii I. Dobre przygotowanie przyszłych adeptów, zwłaszcza kursantów klubu SP5PPK, pochwalił przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej - dyrektor Mazowieckiego Okręgowego UR TiP Wojciech Sikora. O godzinie 12.30 rozpoczęto główne uroczystości. Gośćmi honorowymi obchodów byli: dyrektor Domu Wojska Polskiego Dariusz Matlak, burmistrz Dzielnicy Rembertów Józef Melak, twórca radiostacji „Burza” Włodzimierz Markowski SP5WM, prezes Warszawskiego OT PZK Stanisław Lament SP5COC, kierownik Wojskowego Ośrodka Rekracyjnego DWP Krzysztof Gwiazda.

Minutą ciszy uczczono pamięć zmarłego w tym roku Honorowego Członka Klubu i Zarządu Tomka SP5TB. Podsumowania 5-lecia działalności klubu i jego dorobku dokonał jego założyciel Wiesław SQ5ABG. Następnie odczytano wyniki zawodów „Zamki Polskie” i „Syrenki Warszawskiej”.

Puchary i Statuetki Syrenki wręczane były przez dyrektora DWP i burmistrza Rembertowa. Nagrody główne za zajęcie I miejsca w zawodach „Syrenki” i „Zamkowych”, radiotelefon ręczny, wręczono Adamowi SP5JTF. Ponieważ w tym roku

I miejsce zdobyli Adam SP5JTF i Andrzej SP4HHI, drugi radiotelefon powędruje do Olsztyna. Wręczono także puchary za osiągnięcia sportowe i zaangażowanie w pracach na rzecz klubu członkom SP5PPK: Monice SQ5LTM, Beacie SQ5TG, Edwardowi SP5CN, Markowi SQ5GLB, Wiesławowi SQ5ABG i klubowi SP5PIP. Klub za dotychczasową współpracę

uhonorował pucharem dyrektora DWP i kierownika ośrodka, proporczykiem 75-lecia PZK - Włodzimierza SP5WM, a dyplomem „Błyskawica” burmistrza Rembertowa, burmistrza Dzielnicy Praga Południe, Jurka SP5VJO, Krzysztofa SP5WCL, Romana SP5LJ. Miłym akcentem było wręczenie przez Jurka SP5VJO dla zespołu „zamkowego” urządzenia prostowniczo-akumulatorem umożliwiającego pracę z terenu. Była to też okazja do wręczenia dla klubu SP5PIP pucharu za zdobycie III miejsca w za-

wodach chorwackich. Puchar wręczył KF Manager Adam SP5JTF, a nasze „pucharowe panie” dodatkowo otrzymały zegary stołowe.

Drobne upominki dostali także najmłodszy uczestnicy zamkowych wypraw, a troje pociech Darka SQ5MGC: Monika, Mariusz i Jakub otrzymało licencje nasłuchowe. Obecnie w klubie i Praskim OT zrzeszonych jest 19 rodzin krótkofalarskich.

Po części oficjalnej zaproszeni goście zwiedzali polowe QTH klubu, wystawę poświęconą działalności klubu SP5PPK (członkowie i klub uruchomili w sumie ponad 30 znaków okolicznościowych) oraz obejrzel pokaz grupy ratownictwa przedmedycznego i łączności AmRat. Dalsza część trwająca do późnych godzin wieczornych odbyła się przy wspólnym ognisku i grillu, na którym przygotowywane były tradycyjne kiełbaski.

Ryszard SQ9MDD

Włodek SP5FWR i dyrektor DWP Dariusz Matlak na radiostacji

ZOH PZK

Prezydium ZG PZK w dniu 24 września 2005 podjęło uchwałę o podaniu do publicznej wiadomości zamiaru odznaczenia Złotą Odznaką Honorową PZK:

1. Zbigniewa Wilczyńskiego SP9IEK
2. Wojciecha Cwojdzńskiego SP2JPG,
3. Stanisława Jaroszewskiego SP3AOT

*Piotr SP2JMR,
prezes PZK*

Marek SP5IYI otrzymuje puchar

Historia Klubu SP9KTL

Stary Sącz – najstarsze miasto Sądeckizny, członek Kapituły Najstarszych Miast w Polsce, wpisane przez ministra kultury i sztuki na listę miast o doniosłym znaczeniu dla polskiej kultury – położone jest w miejscu, gdzie łączą się dwie największe rzeki południowej Małopolski: Dunajec i Poprad.

W mieście rozdzielają się szlaki komunikacyjne: kolejowy biegnący Doliną Popradu z Nowego Sącza do przejścia granicznego na Słowację w Muszynie oraz drogowy do granicy państwa w Piwnicznej i Muszynie w jedną stronę, a do Szczawnicy i Zakopanego w drugą stronę. Szlaki te biegną dolinami łączącymi się w Starym Sączu rzek, a każda z tych dolin prowadzi do innej części Beskidu Sądeckiego, gdzie przed turystą odsłaniają się niepowtarzalne widoki bujnie porośniętych lasami gór poprzecinanych rwącymi potokami, słonecznych polan, pojedynczych wysoko w górach położonych gospodarstw rolnych wcinających się w las skrawkami pól uprawnych.

Odwiedzając miasto gościom Stary Sącz oferuje nie tylko swoją bogatą historię, unikalną, średniowieczną urbanistykę i liczne zabytki architektury sakralnej. W Starym Sączu zachował się jedyny w Polsce ołtarz papieski po wizycie Jana Pawła II w tym mieście w dniu 16 czerwca 1999 roku, przy którym powstaje Centrum Pielgrzymowania.

W widłach Dunajca i Popradu rozciągają się tereny rekreacyjne z kilkoma stawami o łącznej powierzchni 14 ha. Kryją one w sobie bogactwo różnych gatunków ryb atrakcyjnych wędkarsko. Uroczysko Miejska Góra o urozmaiconej rzeźbie, poprzecinanej potokami, z licznymi krętymi ścieżkami – zachęca do wędrówek pieszych i rowerowych w otoczeniu wspaniałej przyrody. Stary Sącz leży w otulinie Popradzkiego Parku Krajobrazowego, jest również miejscem siedziby zarządu Parku. Ten jeden z największych w Polsce parków krajobrazowych rozciąga się na terenie pasma Radzie- ➔

Jodłówka Tuchowska 2005

Krótkofalarska Jesień na Pogórze, czyli Jodłówka Tuchowska 2005 miała charakter szczególnie uroczysty, a to z powodu kumulacji rocznic: 50 lat SP9KAO, 30 lat OT PZK w Tarnowie, 20. rocznicy pierwszego spotkania w Jodłówce Tuchowskiej oraz 675 lat uzyskania praw miejskich przez Tarnów. To wszystko w jubileuszowym roku 75-lecia PZK oraz 80. rocznicy powstania IARU.

Przy pięknej letniej pogodzie odbyło się 12. spotkanie krótkofalowców. Jak zwykle wzorowa organizacja pod dowództwem Zbyszka SP9IEK i Janusza SP9LAS sprawiła, że zarówno część giełdowo-towarzyska spotkania jak i oficjalna dały wiele powodów do zadowolenia uczestniczącym w spotkaniu Koleżankom i Kolegom krótkofalowcom oraz ich rodzinom.

W imprezie uczestniczyło ponad 150 krótkofalowców oraz

ok. 20 handlujących sprzętem i detalami. Nawet był Kolega z Litwy LY2MQ z mnóstwem detali przydatnych zwłaszcza do budowy HF Amplifires.

W części oficjalnej uczestniczyli przedstawiciele władz LOK: kierownik Wydziału Łączności ZG LOK Jerzy Wiącek, prezes Małopolskiego Zarządu LOK w Krakowie Stanisław Rzeziński, prezes Zarządu Powiatowego LOK w Tarnowie Witold Wardała.

Zasłużeni dla LOK krótkofalowcy otrzymali z rąk Sta-

niława Rzezińskiego medale „Zasłużony dla LOK”. M.in. złoty medal otrzymał prezes OT 28 Zbyszek SP9IEK.

Był też czas na wspomnienia, w tym SP9KAO, z okresu, kiedy krótkofalarstwo po wojnie dopiero budziło się do życia.

Druga część uroczystości to obchody 30 lat powstania OT w Tarnowie, wręczenie OH PZK trzem członkom OT 28 oraz podsumowanie Zawodów Tarnowskich 2005. Ufundowano wiele nagród i pucharów,

w tym dla najlepszej stacji na 70 cm od Wojtka SP9P oraz dla najlepszej w kat. mixed Puchar Prezesa PZK. Szkoda, że nikt ze zdobywców tych trofeów nie przybył na spotkanie pomimo zaproszeń wystosowanych przez ZO PZK w Tarnowie. Prezydium ZG PZK miałem zaszczyt reprezentować osobiście, a towarzyszył mi szef CB QSL Zbyszek SP2IU. Wszyscy zasłużeni Koledzy oraz goście otrzymali wyjątkowej urody dyplomy pamiątkowe.

➔ jowej (1262 m) i Jaworzyny (1114 m) w Beskidzie Sądeckim. W Starym Sączu biorą początek liczne szlaki turystyczne, piesze i rowerowe, jest on również punktem etapowym szlaków kajakowych Dunajca i Popradu. Miasto jest miejscem licznych imprez kulturalnych i sportowych (Starosądecki Festiwal Muzyki Dawnej, Mistrzostwa Polski Szkół Leśnych w piłce siatkowej, Młodzieżowe Otwarte Zawody w kolarstwie górskim, Ogólnopolski Rajd Ekologiczny, Bieg Sylwestrowy, Papięskie Dni Młodych i inne).

W takiej to scenerii zabytkowo-turystycznego Starego Sącza w dniu 12 lipca 1998 roku grupa nadawców SP9CCD, SP9IJE, SP9LLI, SP9LLN, SP9MAZ, SP9NFB, SP9ODT, SP9OYV, SP9RRL, SP9WTV, SQ9EOB, SQ9FCM zakłada przy starosądeckim Technikum Leśnym klub krótkofalowców SP9KTL. Pierwsze łączności zostały nawiązane w dniu 23 października 1998 roku. Każda z nich została uhonorowana okolicznościowym certyfikatem i kartą QSL.

W związku ze zbliżającą się wizytą papieża Jana Pawła II w Starym Sączu wystąpiono z prośbą do URTiP-u o przy-

znanie specjalnego znaku z tej okazji i przez cały czerwiec 1998 roku stacja klubowa pracowała jako 3Z9JPS, przeprowadzając ponad tysiąc łączności z 44 krajami świata. W okresie zimowym 2002-2003 przy współpracy z ks. Tadeuszem Sajdakiem SQ9FCS, aktualnie dyrektorem Centrum Pielgrzymowania w Starym Sączu, jest zorganizowane dla młodzieży szkolenie na świadectwo radiooperatora. W maju 2003 do państwowego egzaminu w Zakopanem przystępuje 10 uczestników tego szkolenia.

Spod kolejnego specjalnego znaku (HF100KTL) klub pracuje od września do października 2004 roku z okazji 100-lecia szkoły, przy której funkcjonuje klub.

W ciągu tego krótkiego okresu naszej klubowej działalności klub zdobył wiele czołowych miejsc w zawodach krótkofalarskich zarówno krajowych jak i światowych. W SP DX Con-teście: 1999 - 19 miejsce, 2000 - 14, 2001 - 6, 2002 - 4, 2003 - 3, 2004 - 4.

Osiągnięcia te są dostrze-gane przez PZK w formie dyplomów i odznaczeń członków klubu oraz przez Zarząd Wojewódzki LOK w Krakowie.

Od 2003 roku nasza radiostacja klubowa jest stacją sztabową na teren województwa małopolskiego w ramach Polnego Dnia. Jest to zasługa doskonałej pracy kolegów, ich profesjonalizmu i umiejętności posługiwania się sprzętem nadawczo-odbiorczym oraz rozbudowanymi systemami antenowymi.

Obecnie klub dysponuje następującym sprzętem: ICOM 746 PRO, Dragon SY 550, Rexon RL-102, 2 komputery oraz stały dostęp do Internetu. Anteny to 2-elem. QQ, GP-7, dipole na 3.5 MHz, 7 MHz, 1,8 MHz, GP 3x5/8 144 MHz, GP 7 MHz, Yagi 9-elem. 144 MHz, Yagi 6-elem. 14 MHz, Yagi 18,24 MHz oraz Beverage na kierunku E i W.

Została zawarta umowa z Nadleśnictwem w Starym Sączu i przedsiębiorstwem KARPATY nadzorującym schroniska górskie w polskich Karpatach, dzięki którym klub uzyskał dostęp do małego budynku na Przehybie (znany szczyt ze schroniskiem - 1175 m n.p.m.) - lokator KN09GL. Wykorzystywany jest on głównie do łączności i zawodów w paśmie UKF.

W roku 2007 Stary Sącz obchodzi jubileusz 750-lecia praw miejskich, w które to uroczystości zamierzamy się włączyć.

Serdecznie zapraszamy na naszą stronę internetową www.sp9ktl.rtk.net.pl.

Opr. Wiesław SQ5ABG

Czy wiesz, że...

Alfabet Morse'a ma już 165 lat. Został stworzony w 1840 roku. Samuel Morse wynalazł w 1837 roku telegraf elektromagnetyczny, a dopiero w trzy lata później stworzył do niego specjalny alfabet. W latach 90. wśród krótkofalowców amerykańskich można było znaleźć nazwisko jego wnuka, też Samuela Morse'a.

Pasma amatorskie istnieje w USA na falach długich. Jedną z największych odległości uzyskanych na falach długich 1750m (Very Long Frequency) wynosiła w 1991 roku ponad 4 tysiące kilometrów i została uzyskana przez amerykańskiego krótkofalowca WD4PLI. Nadawano z mocą 1W, a długość anteny nie mogła przekraczać 30m.